

Løgtingsvalið 2011

LØGTINGSVALIÐ 2011

Björt Samuelsen

www.tjodveldi.fo/bjort

1600 fólk hava í løtuni einki arbeiði at vakna til hvønn morgun. Tveir triðingar av teimum arbeiðsleysu búgva uttanfyri miðstaðarøkið. Politiski myndugleikin kann gera nógv meira fyri at skapa virksemini. Tað kann gerast við at framskunda byggiverkætlanir, sum kortini skulu gerast, og raðfesta almennu íløgurnar soleiðis, at mest møguligt arbeiði verður skapt fyri hvørja krónu.

Vit í Tjóðveldi hava sett sum fremsta mál, at fólkafráflytingin skal vendast til tilflyting. At skapa meira virksemini kring landið, er týðandi táttur í hesi ambition.

Hvør króna telur

Tað almenna hevur samanlagt nógv 100 milliónir,

Meira arbeiði fyri hvørja krónu – kring alt landið!

at skapa arbeiði við. Løgukarmurin hjá landinum er omanfyri 300 milliónir krónur um árið, og umframt hetta koma íløgurnar hjá kommununum.

Her er neyðugt at raðfesta byggivirksemini, sum vit vita, skapar arbeiði til nógvar hendur. Til dømis at framskunda bygging av bústovnum, av mentanardepli í Suðuroy, útbyggingina av psykiatriska deplinum, av Tjóðleikhúsi, bjálving av almennum bygningum og ítróttarkørmum kring landið. Til dømis tørvar okkum fleiri svimjihylar.

Byggja vit Havranssóknarskipið – sum er komið á figgjarlógina – og eitt nýtt strandfaraskip – sum tørvar eisini er á, og taka vit avgerð um, at hesi skulu byggjast við okkara egnu arbeiðsmegi, so ger landið júst hitt rætta í trongum tíðum: At seta ferð

á. So mugu vit halda aftur við almennu íløgnum, tá tíðirnar aftur gerast betri.

Eg sigi ikki, at alt hetta kann gerast í senn. Men, tað ber væl til at umraðfesta og framskunda íløgur av hesum slag, so meira arbeiði verður her og nú.

Førleika- og virðisøking

Og sjálvandi skulu treytir setast í øllum almennum útboði um, at virkseimið mennir føroyskar førleikar, virðir føroyskar sáttmálar og skapar virðisøking í Føroyum, sum vit hava ásett í okkara valskrá.

Sum stóðan er, má hvør króna nýtast málrættað at skapa mest møguligt arbeiði, og seta ferð á allar Føroyar!

Førleikamenning av okkara dýrmætasta tilfeingi

LØGTINGSVALIÐ 2011

Kristianna Winther Poulsen

valevni hjá

Sjálvstýrisflokkinum

Arbeidsfjöldin er dýrmætasta tilfeingi okkara. Hetta sigur Føroya Arbeidsgevarafelag í teirra áhugaverda bóklingi Vinnusjónarmið, sum júst er útkomin. Og eg eri púra samd. Arbeidsfjöldin skal støðugt førleikamennast til at megna tær mongu avbjóðingarnar á arbeiðsmarknaðinum.

Lívslong læring – eisini fyri ófaklærd

Vit skulu betra um møguleikarnar fyri førleikamenning og fyri lívslangari læring, eisini fyri ófaklærd. Ikki tí, at samfelagnum ikki tørvar ófaklærd, tí okkum tørvar øll menniskju. Men vit vita, at arbeiðsloysi rakar fólk uttan útbúgving nógv harðari enn fólk við útbúgving, tí í kreppu hvørva arbeiðsplássini fyri ófaklærd í nógv størri mun enn arbeiðspláss fyri fólk við útbúgving. Ófaklærd eru eisini meira útsett fyri fátækradømi enn fólk við útbúgving.

Heilsuskúlin – gott dømi um arbeiðsmarknaðarútbúgving

Heilsuskúlin í Suðuroy er sera væleydnaður skúli til frama fyri førleikamenning av ófaklærdum. Her hava serliga kvinnur, sum annars allarhelst ongantið høvdu fingið nakra útbúgving, møguleika fyri at gerast enn dugnaligari til teirra arbeiði.

Vit eiga at skipa líknandi arbeiðsmarknaðarútbúgvingar fyri ófaklærd og fyri fólk við styttri útbúgvingum, kring alt landið, so at einstaklingar fáa møguleika fyri at gerast enn betri til teirra arbeiði, samstundis sum tey fáa eitt tryggari tilknýti til arbeiðsmarknaðin. Hesar útbúgvingar kundu verið innan eitt nú fiskivinnu, matvøruvinnu og tænastuvinnur.

Við fleiri arbeiðsmarknaðarútbúgvingum fáa vit eisini eina dygdarbetri arbeiðsfjöld, sum kann taka av teimum mongu og fjølbroyttu avbjóðingunum, ið eru á arbeiðsmarknaðinum í 21. øld.

LØGTINGSVALIÐ 2011

Theodor Eli Dam Olsen

valevni

Javnaðarfloksins

- Kanst tú fara “upp í” politikk?

- Nei, tú kanst fara ongan tíð fara upp í politikk, tí hann hevur altíð verið har!

Nøkulunda soleiðis svaraði segði Jens Otto Krag einuferð, tá hann var spurdur, hví hann tókst við politikk.

Hann sipaði til, at politikk-

Lættari og rættari – tættari og fattari!

ur umfatar okkum øll og rakar okkum øll.

Tí er týðningarmikið, at okkara løgting er so væl og breitt umboðað sum gjørligt við skilafólki úr alskyns vinnugreinum, úr øllum heraðshornum og ikki minst av báðum kynum.

Skal einstaklingurin tryggjast, so mugu øll fáa møguleikan!

Í dag munnu flest øll vera samd um, at vit ynskja at búgva í einum vælferðarsamfelagi!

Einum vælferðarsamfelagi, har vit eru solidarisk, og onkur kann eiga nógv, men eingin skal eiga ov lítið.

Sum so eru vit øll javnaðarfólk!

Hetta er ikki bara lættari og rættari. Tað krevur eisini, at vit bæði standa tættari og

harvið eisini fattari – glað og errin av okkara samfelagi!

Javnaðarpolitikkur merkir ikki, at vit skulu kóva einstaklingin, men fjálga um fjøldina, so øll fáa ein møguleika at fáa sær eina útbúgving og arbeiði.

Skal einstaklingurin tryggjast, so mugu øll fáa møguleikan!

Einki skal eita síðsti kjansur fyri eitt menniskja, tí menniskja er altíð eitt endamál í sær sjálvum – ikki marknaðurin!

Marknaðurin er ein góður tænar, men ein vánaligur harri.

Marknaðarin má tí ongan tíð sleppa at taka maktina frá menniskjanum – marknaðin eiga vit við skynsemi og samhaldsfesti at stýra, so vit ikki verða stýrd.

Hetta er eitt arbeiði, vit ongantið verða liðug við.

Franski rithøvundin og sosialdemokraturn, Albert Camus, samanbar javnaðarhugsjónina við søgnina um Sisifos. Tað var hann, sum var dømdur at rulla steinin niðan á fjallið, men komin á tindin, rullaði steinurin oman aftur hinumegin, og so var einki annað at gera enn at byrja umaftur. Hæðani kenna vit tiltakið “eitt sisifosarbeiði” um strev, sum ongan enda fær, og tí endar javnaðarpolitikkur ongantið.

Framtíðin er frælsi, fólkaræði og felagsskapur!

Men eins og fyrrverandi fangin og forsetin Vaclav Havel visir á, so eru frælsi og fólkaræði ikki altíð tað sama.

Vit kunnu liva í einum fólkaræði.

Men er fólkið ikki upplýst, og hevur fólkið ikki møguleikar at vinna sær arbeiði útbúgving, eru vit ikki longur bara menniskjur, men bara marknaðarmekanismur. Finnur í talvinum, har pengarnir fólkið flyta! Og tá eru vit ikki frælsi!

Lesandi, starvsfólk á almenna arbeiðsmarknaðinum, arbeiðsleys eins væl og sjálvstøðug vinnurekandi kunnu øll vera ágrýttin. Og Javnaðarflokkurin ger ikki mun á, hvør er ágrýtnari enn onnur.

Tað skal jú altíð loysa seg hjá øllum at arbeiða og útbúgva seg.

Men vit eiga eisini altíð at hugsa um onnur enn okkum sjálv, tí sjálvandi skulu tær sterkaru byrðarnar bera tær tyngstu byrðarnar.

Til hetta krevst, at øll eru við!

At pláss er fyri øllum í Føroyum.

Umframt at eiga sosialar skipanir, krevst eisini ein sterk mentan at tryggja hetta.

Hetta kann einans eitt samhaldsfast samfelag tryggja.

Tí er neyðugt, at vit stremba eftir einum norðurlendskum vælferðarsamfelagi, ið ikki er ein sjálvfylgja, men altíð eitt mál, ið vit eiga at líta framímóti.

Vit eiga tí altíð velja menniskjað fram um marknaðarkreftirnar.

Tað er bæði lættari og rættari – og tá standa vit bæði tættari og fattari!